

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12438** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванайсета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, чрез процесуален представител адв. И. А. срещу Решение №202339 от 27.08.2019г. по НАХД № 20819/2018г. на СРС, НО, 12 състав, с което е отменено Наказателно постановление № К-0049342/20.09.2018г., издадено от директора на Регионална Дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище в [населено място] към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма],[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. за нарушение на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП, на основание чл. 233, ал.2 от ЗЗП.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението на районния съд е неправилно. Посочено е, че са неправилни изводите на СРС за наличие на процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП. Твърди, че извършеното нарушение е безспорно установено и правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на търговеца. Моли се оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено ново, с което НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - [фирма], редовно призован се представлява от адв. С., която оспорва жалбата. Моли съда да остави решението на СРС в сила. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за основателна и моли решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено ново, с което НП да бъде потвърдено в цялост.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че на 21.07.2017г. потребителят Д. Коларов закупил от "БТК"ЕАД в условията на лизинг мобилен телефонен апарат S. G. J7 2017DS, със сериен номер 357074082159363.

На 10.12.2017г. същият е предявил рекламация №[ЕГН].

В протокола за приемане на апарата – сервизна карта № [ЕГН] от 10.12.2017г. било записано: „Протекторът е леко надраскан, както и задният панел. Няма следи от изпускане.“

На 13.12.2017г. бил издаден Протокол за отказ от гаранционен ремонт №OGS[ЕИК], с който оторизираният сервиз отказал гаранционен ремонт, тъй като специалистите установили механично увреждане – следи от удар в рамката и счупен дисплей.

Отказът провокирал подаването на жалба от потребителя в КЗП.

При проверка на 02.02.2018г., извършена от св. М. и св. Р.-инспектори при КЗП по повод жалбата на Коларов, относно направен отказ да удовлетвори рекламацията, инспекторите установили обстоятелствата, описани по-горе.

За резултатите от проверката бил съставен Констативен протокол №К-2649071/2.02.2018г.

На 11.04.2018г. А. М. на длъжност гл. специалист в РД- С. в КЗП-С. съставила АУАН №К-0049342/11.04.2018г. срещу "БТК"ЕАД за това, че на 22.02.2018г. в КЗП, [населено място] е извършило нарушение по чл. 113, ал. 1 от ЗЗП.

АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя и му е връчен.

В законоустановения 3-дневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е постъпило възражение.

Въз основа на посочения АУАН и на осн. чл. 53 от ЗАНН, директора на РД към ГД“КП“ при КЗП издал процесното Наказателно постановление № К-0049342 от 20.09.2018г., с което на [фирма], е наложено наказание "имууществен санкция" на основание чл. 233, ал. 2 от ЗЗП в размер на 600 за нарушение на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка от районния съд е обоснован извод за незаконосъобразност на НП като издадено при допуснато съществено процесуално нарушение при описание на датата на извършване на нарушението. АНО е приел, че нарушението е извършено на 22.02.2018г., като не е посочил въз основа на какви доказателства е приел посочената дата. Самото нарушение е извършено на 13.12.2017г. /датата, на която е отказан гаранционен ремонт/.

Този извод е правилен.

Правилен и законосъобразен е изводът на районния съд, че не са спазени

императивните разпоредби на чл.42, т.3, пр.1 и чл.57, ал.1, т.5, пр.2 ЗАНН като не е посочена датата на извършване на нарушението, респ. не се съдържат каквито и да е било доказателства, че на 22.02.2018г. - [фирма] е извършил вмененото му нарушение, като датата на извършване на нарушението се различава от тази, посочена в процесното НП.

Неизпълнението на изискванията на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, състоящо се в некоректно посочване на дата на извършване на административното нарушение, е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Следва да се посочи, че датата на установяване на нарушението в случая е различна от датата на извършването му, като двете дати имат съществено самостоятелно значение за законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя и не могат да бъдат установявани по пътя на тълкуването.

Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл.59-63 ЗАНН следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. За това е необходимо да е налице индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл.57 ЗАНН, което в настоящия случай не е направено. Отделно от това, в случая се възпрепятства определянето на началния момент, от който започват за текаат сроковете по чл.34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

С оглед изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №202339 от 27.08.2019 г. по НАХД № 20819/2018г. на СРС, НО, 12 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

